

noget, vi alle ved, at det koster meget mere at bygge nu end for 5—6 Aar siden. Den Maksimums-Vurderingssum, som blev fastsat ved Loven af 20. Marts 1918, nemlig 14 000 Kr. for Huse med Landbrug og 10 000 Kr. for Huse med Jordtilliggende paa under 1 ha, er efter min Formening for lav og bør forhøjes. Om en Vurderingssum paa 20 000 Kr., som der staar i Lovforslaget, og som er vedtaget i Folketinget, vil være passende, kan der være delte Meninger om, og det har der ogsaa været, som den højtærede Minister sagde, i det andet høje Ting. Jeg mener nu, at en Vurderingssum paa 20 000 Kr. for Huse med Jordtilliggende eller smaa Landbrug ikke er for høj. Jeg tror, at det er nødvendigt, at vi kommer op til den Vurderingssum for de Huse, hvortil der drives Landbrug. Noget andet er, om man bør gaa saa højt op for Huse uden Landbrug, idet jeg i alt Fald mener, at man ikke bør gøre det. Der er jo Forskel paa et Hus med Landbrug og et uden Landbrug, thi Jord koster Penge at erhverve, og der fordres ogsaa flere Bygninger til et saadant Hus end til et Hus uden Landbrug. Det Forslag, som fremkom fra Venstres Side i det andet høje Ting om en Vurderingssum paa 20 000 for Huse med Landbrug og 16 000 for Huse uden Landbrug, mener jeg vil være ret passende. I de ca. 40 Aar, Kreditforeningerne har bestaaet, har det jo ogsaa været saadan, at denne Vurderingssum stadig er steget i Forhold til Konjunkturpriserne paa Landejendomme. I 1880 blev Vurderingssummen fastsat til 4000 Kr., i 1908 til 10 000 Kr. og i 1915 til 12 000 Kr. for Huse med Jordtilliggende og 10 000 for Huse uden Jordtilliggende. Man vil se, at i 1915 blev det gjort gældende, at der burde være en Forskel i Vurderingssummen for de Ejendomme, som der er Landbrug til, og de Ejendomme, som der ikke er Landbrug til. I 1918 blev Loven ændret igen, og der blev da fastsat en Vurderingssum af 14 000 Kr. for Huse med Landbrug til og 10 000 Kr. for de Huse, som der ikke er Landbrug til.

Det Ønske, som ogsaa er fremsat af Venstre i det andet høje Ting, om, at Loven skulde tidsbegrænses, finder ogsaa jeg ret naturligt. Vi lever jo for Øjeblikket under en Højkonjunktur, og man ved ikke, hvor længe den vil vare. Der er maaske ingen stærk Udsigt til, at vi faar stærkt nedadgaaende Priser i den nærmeste Fremtid, men hvis det skulde vise sig i 1925, naar Loven f. Eks. blev

begrænset til dette Aar, at de høje Konjunkturer, som vi er inde i nu, ikke er forbi, saa kan der jo altid være Lejlighed til at forny Loven.

Jeg vil anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget, og jeg skal tillade mig, naar Forhandlingen er sluttet, at foreslaa, at Lovforslaget underkastes en kort Udvalgsbehandling.

Døcker: Den højtærede Indenrigsminister saa vel som den sidste ærede Taler har jo gennemgaaet Lovforslaget, og jeg hører endvidere, at det er Meningen at henvise det til et Udvalg. Jeg kan derfor indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger.

Jeg og mit Parti nærer fremdeles meget betydelige Betænkeligheder ved en saa stærk Udvidelse af Vurderingssummen, som her er foreslaaet. Husmandskreditforeningen kommer derved til at flyde over i de bestaaende Kreditforeninger og volder derved en uberettiget Konkurrence overfor disse, idet Husmandskreditforeningen jo har Statsgaranti. Den maa være noget værd, siden man sætter saa megen Pris paa den; vilde man undlade at benytte den, var der naturligvis ikke nogen Grund til at foretage Indskrænkninger. Men jeg maa bestemt hævde, at man i alle Tilfælde, hvad Resultat man end maatte komme til i det kommende Udvalg, maa holde paa den bestemte Forskel mellem Huse med virkeligt Jordtilliggende, Landbrugene, og Huse med under 1 ha Jord, der altsaa nærmest er at betragte som smaa Villae eller Sommerhuse. At forøge den tilladte Vurderingssum og derved Laanesummen for saadanne Bygninger vilde efter min Mening være at gaa fuldstændig udenfor Lovens Rammer.

Ligeledes er det, forekommer det mig, ganske nødvendigt, at der sættes en Tidsfrist for Lovens Varighed, for selve Forhøjelsens Varighed. Vi har jo i disse Tider set en saa ganske overordentlig stærk Stigning af Ejendomspriserne, navnlig af Bygningerne — det er ikke saa meget selve Jorden som Bygningerne, der er steget saa overordentligt —, og der er meget, der tyder paa, at Højden er naaet; Nedgangen er maaske allerede begyndt, og den kan muligvis komme ret hurtigt. Men der vil jo altsaa nu blive Lejlighed til at behandle Sagen ved en Udvalgsbehandling, som selvfølgelig bør være kort. Jeg indrømmer Nødvendigheden af, at der bør ske en Ændring i det bestaaende Forhold, en Forhøjelse af Laanesummen er sikkert nød-